

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben:	10 kor. — fill.	Egy évre	16 kor. — fill.
Egy évre	5 " " " " " "	Fél évre	8 " " " " " "
Fél évre	2 " " " " " "	Negyed évre	4 " " " " " "
Negyed évre	1 " " " " " "	Egy óra	1 " " " " " "
Egy óra		Egyes szám ára	4 fillér.

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször
ismétlődő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szó
4 fillér.

TÁVIRATOK.

A képviselőház ülése.

A „Debreczen“ eredeti távirata,

Budapest, január 31.

A képviselőház mai ülésén, melyen **Dániel Gábor** alelnök elnökölt folytatták a kereskedelmi tárca költségvetésének tárgyalását, többen felszólaltak. Az utolsó szónok **Hegedüs** miniszter volt, kinek válasza után a költségvetést részleteiben is elfogadták.

A Nemzeti Salon válsága.

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —

Budapest, jan. 31.

Teleky Géza gróf a Nemzeti Salon tagja sorából mai napon kilépett.

Óriási robbanás.

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —

Budapest, jan. 31.

Sangvanban a puskaporos torony elpusztítása közben robbanás történt. — A robbanás oly óriási volt, hogy **negyven japán katonát megölt.**

Nagy tüzvész.

A „Debreczen“ eredeti távirata.

Budapest, jan. 31.

A sopronmegyei **Vásárosfalu** községben tegnap nagy tüzvész pusztított. A tűz a község nyugoti részén ütött ki és a nagy szélvészben oly rohamosan terjedt, hogy attól lehet tartani, hogy az egész község a tűz martalékává lesz. Csak a község derék lakossága önfeláldozó munkájának és a szomszédos községek buzgó segítségének köszönhető, hogy a tűz lokalizálható volt. Így is 25 lakóház és majdnem ugyanannyi pajta pusztult el.

Harc a rendőrök és katonák között.

A „Debreczen“ eredeti távirata.

Kassa, jan. 31.

Véres összeütközés volt tegnap éjjel itt Kassán rendőrök és katonák között. A Deutsch-féle mulatóban a 66-os közös hadseregbeli katonák összeverekedtek a huszárokkal. A rendőrök a huszárok segítségére mentek, amire még nagyobb lett a harc,

ugy, hogy a rendőrök a 66-osok közé lőtek. Több súlyos sebesülés történt, sőt néhány halál is. Michonek Alajos 66-os közlegény ma délután állítólag e harc miatt felakasztotta magát.

A burok szabadságharcza.

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —

London, jan. 31. **Kitchener** lord jelenti Pretóriából tegnapi kelettel: **Smith-Dorrien** a bur csapatok szétverése után visszaérkezett **Carolinából**. Visszatérőben néhány kisebb ütközet volt az ellenséggel.

A már jelzett veszteségeken kívül az angolok részén elesett négy ember és megsebesült egy tiszt és 17 ember. **Knox** tábornok **Tabanchutól** északra 40 mérföldnyire harcra keveredett **Dewet** seregével. **Dewett** még egyszer be akart törni a fokföldre. Közelebbi részletek még nem érkeztek a harcról. **Marais** parancsnok es két bur katonára az angolok fogságába esett.

Carnaroon, jan. 31. Megerősítik, hogy a burok megszállták **Brandoleist**. A burok főtáborra **Pontelboschkork** farmban van, melyet **Fraserburg**, **Callinia** és **Kenhard** élestárának mondanak. A buroknak ott bőséggben vannak készletei, azonkívül a szomszédos járásokból sok remondát kapnak. A burok hír szerint **Calliniában** elsáncolták magukat.

Budapest, jan. 31.

Londonból jelentik, hogy óriási izgatottságot kelt a városban az a hír, melyet hivatalosan is megerősítene, hogy **De Wett** tábornok nagy sereggel benyomult a Fokföldre.

Tőzsde.

Budapest, 1901. jan. 31.

Holländer Adolf és **Fia** debreczeni termény kereskedő cég távirati tudósítása a mai budapesti ákról:

Déli z á r l a t :

Buza	1901. Áprilisra	7.51	7.52
"	1901. Októberre	7.62	7.63
Rozs	1901. Áprilisra	7.33	7.35
Tengeri	1901. Májusra	5.12	5.13
Zab	1901. Áprilisra	6.14	6.15

Amerika $\frac{5}{8}$ olesóbb.
Készáru üzlet változatlan.

A mi birkatürelmünk.

Néhány nap — előtt egy hírecske járta be az ujságokat, a melynek olvasásán — legalább úgy hisszük — minden igaz magyarnak az arcába szökött a vér.

Arról volt szó, hogy az **Uránia-társaság** előadásait **Nagyszebenben** az oláhok és szászok megakadályozták, mert a magyarázó magyarul merészelte előadásait tartani. Azután a társaság — ő tudja, hogy miért — fordított egyet a köpönyegesen s hódolva a dualizmus dicső eszméjének, két nyelven: magyarul és németül akarta előadását megtartani, csak hogy kedves szász és román testvéreink ezt a szép szándékot is olyanformán honorálták, mint bivaly a vörös posztót; először megháborodtak, azután pedig oly éktelen tombolásba törtek, hogy lehetetlen volt az előadást megtartani.

A botrány a város előkelő helyiségében folyt le; részt vett benne a helyi intelligencia, státsztáltak hozzá a szász és román szépségek, vagyis tehát éretlen gyereksinyről, vagy diák rugdalózásról nem lehet szó. A magyar hallgatóságnak szégyen szemre zsebre kellett vágni az inzultosokat, mert a r. kapitány nem tudott, vagy nem akart rendet csinálni.

Hát az nem vérlázító vakmerőség, amit a múlt héten román testvéreink **Aradvármegye** közgyűlési termében műveltek? Vajjon merne-e egyetlen **Romániában** élő magyar ember eme ország bármely városa vagy faluja közgyűlésén, ahol az állam képviselője (mint nálunk a főispán) elnököl, úgy a magyar nyelv és nemzet ellen beszélni, mint azt tegnapelőtt a három oláh prókátor tette? Ott Romániában a gyűlés termében az ily lázító magyar embert agyonütötték volna. De hát mi különös teremtményei vagyunk az istennek! Ha kígyulad a házunk, hálát adunk az istennek, hogy elolthattuk, de azt már nem keressük, ki dobta rá az üszköt.

Igy volt ez **Hóra** és **Kloskától** **Jankuig** egyfelől s **Kolonicsától** **Jella-sicsig** másfelől.

Az erdélyi oláhok és szászok elnyomatásról, sovinizmusról beszélnek s még az is eszükbe jut, hogy panasza menjenek a császárhoz s ugyanakkor egyes bukaresti lapok fennen

hirdetik, hogy csak magában a román fővárosban több mint 10.000 székely iparos van, a kiket olyan kordában tartanak az oláh hatóságok, hogy pár év múlva még azt is elfelejtik, hogy merre van Magyarország, sőt hogy egyáltalán létezik-e ilyen tartomány?

Bizony szomorú és szégyenteljes állapotok.

De hát kérjük, minő körülmények teszik azt szükségessé, hogy mindezeket továbbra is tűrjük?

Mik azok a magasabb szempontok, melyek azt követelik, hogy ha az ábrázatunk egyik felét kedves horvát testvérünk megtisztelt becses tenyerével, legott tartjuk oda a másik felét szász és oláh atyánkfiainknak, éppen csak azt sajnálva, hogy nincs harmadik fele is, hogy kedves tótjaink is használhassák hébe-korba a kezüket.

No de hát ők azért nem maradnak adósok, mert a lábukkal rugnak egyet-egyet rajtuk.

Ezek után pedig talán mégis jó volna, ha egy kicsit többet foglalkoznánk a magunk gölgával s néha-néha körülnéznénk a portánk körül, hogy az albérlők lássák a gazdát — hiszen úgy állítatják, hogy magyar állam volnánk, vagy mi?

Debreczen, jan. 31.

A függetlenségi és 48-as párt K o s s u t h Ferenc elnöke alatt tegnap délután 5 órakor értekezletet tartott, melyen a párt tagjai nagy számmal voltak jelen. Mindekelőtt az „Adria” tengerhajózási társasággal kötött szerződést tárgyalták, melyhez

Utazás egy baba körül.

A „Debreczen” eredeti tárczája.

Irta: **Vadászy Nándor.**

— Mondom, hogy hivatalos ügyben kell mennem.

— Te, én valami asszonyt sejtek a dologban . . .

— Beesületszavamra mondom . . .

— Ha megesszál, én nem élném túl!

— Ugyan hogy gondolsz ilyet, hát van a világon több olyan édes asszony, mint te? S megesszálom a feleségemet.

— Pá! — szóltam. — Lekésem a vonatról.

— Isten veled! Csak vigyázz ma gadra!

Folytonosan lelkiismeretfurdalás gyötört, míg kiértem az állomásra. Ugyan az, a mivel — kedves anyósom intrikái folytán — a f e l e s é g e m gyanusít, hogy tudni illik asszony volna a dologban, nem való; de mégis nem szép tőlem, hat hónapos házasságomra becsapni azt az áldott lelkű kis menyecskét! Ugyanis a hivatalos ténykedést csak ürügyül használtam s egyik barátomhoz utazom a nem messze eső faluba nagyot lumpolni.

Ilyenféle töprenkedések közt értem ki az állomásra.

— Hová utazik a nagyságos ur? — kérdezte a kocsis.

az értekezlet majdnem valamennyi tagja szólott hozzá. Mindannyian konstataáltak, hogy a most megkötött szerződés előnyösebb mint az előbbi, mindazon által nem indokolt, hogy az állam a mostani gazdasági viszonyok között tíz évre kezét lekösse. Ez okból az értekezlet elhatározta, hogy a javaslatot még alálánosságban sem fogadja el. Az értekezlet azután áttért a földművelési tereza költségvetésének tárgyalására; Barta Ödön mint előadó ismertette a földművelési miniszter működését. Az értekezlet elismeréssel adózik azon gazdasági törekvéseknek, melyek a földművelési miniszter eddigi működésében nyilvánultak s dicsérőleg nyilatkozott az általa létesített intézményekről, mindazonáltal a jelenlegi kormány iránt nem viseltetvén kellő bizalommal, a költségvetést nem szavazza meg a párt. Ezen álláspontot Barta Ödön fogja a hazban kifejtetni. Több belső pártügy elintézése után az értekezlet véget ért.

Tisza István lemondott.

január 31.

A képviselő urak között nagy feltűnést keltett a T i s z a István gróf eszekekedetének híre, a mely szerint több rendbeli közigazgatási állásáról lemondott. A fiatal Tisza gróf lemondására nem voltak elkészülve a törvényhozó urak.

Váratlanul jött a hír, és sok embert kellemetlenül érintett, különösen azokat, a kik hasonló állásokban vannak, mint amilyenekről Tisza István lemondott.

Ezek az urak külön csoportokban tárgyalják az esetet s voltak, akik azt hangoztatták, hogy a ki az inkompatibilis törvényjavaslat tárgyalásánál felszólalni vagy szavazni kíván, az a képviselő az előtt a

könnyes kérdés előtt fog állani: vajjon ne kövesse-e a Tisza gróf példáját? — Mások abban a véleményben voltak, hogy a kik nem ambiciózusnak maguknak akkora jövőt mint Tisza István gróf, kevesebb érzékenységgel tartoznak önmaguk iránt s nem adhatják tanúságát lemondásukkal annak, hogy eddig csakugyan inkompatibilis állásokban voltak s csupán a formális fölfogás mellett tarthatnák meg vállalati pozícióikat.

Általában véve az a meggyőződés, hogy Tisza gróf azért mondott le állásáról, hogy az eddigi inkompatibilis gyakorlat mellett folytatott harcában teljesen szabad kezet biztosítson magának.

Az látszik ebből, hogy Tisza gróf föllépése folytán az inkompatibilitási javaslat tárgyalásánál zajos és heves harc lesz. Tisza gróf föllépésével maga mellé fogja gyűjteni a kormánypártnak azokat az elemeit, a kik gazdasági pozícióikat körömszakadtig fogják védeni a Házban.

A szabadelvű pártban így egy malotentes csapat fog képződni, a mely természetesen talál majd szép szavakat és argumentumokat arra, hogy az ország érdekében tüntessék föl szembeállításukat a politikai élet megtisztítására vonatkozó törvényhozói akcióival.

Bizonyosra vesszük, hogy az inkompatibilitási harc idején mégis több képviselő lesz kénytelen vállalati állását legalább egy időre odahagyni. Vérmes reményű emberek már azt is jósolják, hogy a Tisza István csapatta vagy ki fog esikarni bizonyos engedelményeket a javaslat megszorító intézkedéseiben, vagy pedig nem engedi meg a javaslatnak törvényerőre emelését, a mint tette ezt az öreg Tisza a nagy fuzió előtt a választási törvényjavaslattal.

— Kaesköczra.

Mikor átadta a váltott vasuti jegyet, elbocsátottam.

— Te, aztán nehogy fecsejg valamit odahaza!

— Én nagyságos uram?

— Hát mit fogsz mondani, hova váltottál jegyet?

— Szatmárra.

— Helyes.

Estefelé érkeztem meg. Barátaim már a vasutnál vártak. Nem emlékszem, mikor züllöttünk át olyan fejedelmileg egy éjszakát.

Másnap délelőtt indultam hazafelé. Megígértem, hogy három hét múlva ismét náluk leszek, s felszálltam az indulásra kész vonatra.

Olyan üres volt a kocsis, mint egy butorozatlan hónapos szoba. Már boszankodni kezdtem, hogy egyedül kell utaznom egész uton.

Az utolsó pillanatban bájos, fiatal hölgy szállott fel — kis gyermekkel a karján, igazán annivaló volt. Nem a gyerek, Isten ments! Ő — az asszonyka.

A gyerek akkor adott életjelt először magáról, mikor megindultunk. Többszörös családapák, önékhöz fordulok, önök tudják méltányolni helyzetemet! Bánom, biz isten bánom, hogy megnősültem!

A gyerek egész uton ordított.

Mit mondok, a gyerek? Nekem úgy tűnt fel, mintha az egész egy nagy torok

lett volna. S képzeljék, az ölembe kíváncsított! A szegény asszonyka vigasztalhatatlan volt és én — hát én az ölembe vettem az ordító esemetét.

Rövid időre elhallgatott, mialatt a bajsuzom felét kitépázta; de csakhamar ismét kitért belőle a 'ülsiketítő sikoltozás.

Ha állt a vonat, bömbölt; ha ment, ordított, mintha nyuzták volna.

— Mit tegyek ezzel a kiállhatatlan gyerekekkel? — kérdezte a bájos mama.

Ujra ölembe vettem a gyereket s az ablak felé közeledtem.

— Mit akar csinálni? — sikoltott rémülten a fiatal asszony.

Már akkor az ablaküvegen doboltam s énekeltem hozzá mélabus dalokat.

Megint esend volt pár percig.

— Bizonyosan éhes a kis baba, — szólottam.

— Igaza van. Nem evett szegényke reggel óta. Azt hiszem, vásárolhatok a következő állomáson valamit.

— Bizonyosan. Tíz percig állunk. Majd én lemegyek venni.

— Ha olyan kedves volna, mert nagyon bájos dolog itt hagyni Pimpikét.

— Nagyon szivesen. Hát leány a kis sike?

— Igen.

— Alighanem primadonna lesz belőle. Megálltunk. Pimpike hangos sírással vette tudomásul ezt a változást. Leszál-

Színház.

Három pár cipő.

Ez a régi jó darab ment tegnap este fél ház előtt elégye előadásban.

Perényi Margit volt az egyedüli, aki megérdemelte a sokszor felhangzó tapsokat, a többi szereplő mind gyenge volt. Barta egyikét mutatta be legrosszabb alakításainak, Tanya tuzásba ment, Csata pedig nem magyar földes urat, hanem egy jóra való vasárnapi eszmadniát mutatott be. Öltözködése kritikán aluli volt. Nagy Gyula a tőle megszokott ügyességgel játszott. F. Kállay Lujza, Fái Flóra, Sziklai kisebb szerepekben jók voltak.

Egy színházi bizottság határozata.

— Curiosum. Egy másik színházi biz. figyelmébe. —

A „Szamos“ című Szatmáron megjelenő hetilapból vesszük át a következő hírt:

„Színügyi bizottsági határozat. A színügyi bizottság legközelebről tartott ülésében a városi szintársulatnak és a tagoknak működését beható tárgyalás alá vévén a következő tartalmu határozatot hozta: A bizottság ama szállingó híreket, hogy a színház iránti esekély érdeklődés a közönség közönyének s a színművészet iránti érzék hiányának tulajdonítatik — rossz akaratu szándékos híreszteléseknek tartja s városunk jó hírnevének megvédése érdekében ez ellen állást foglal.

A színház misériák országosak s ennek általános legfőbb oka a gazdasági világban keresendő: e mellett azonban a helyi szintársulat szervezeténél és vezetésénél mutatózó hiányok is jelentékeny okok gyanánt szerepelnek. A colorateur, bonvivant, hős szerelmes, buffó és naiva szerepekre alkalmas egyének, jöllehet ezekre az igazgató szerződés-zerüleg kötelezve van, szerződöttetve maig sínésenek. Ezenkívül tapasztalható a rendezés fogyatékosága, a rend és fegyelem teljes hiánya, a szerep nem tudás, a maszk és öltözködés izléstelensége. Kifo-

lottam. Nem volt nehéz megtalálni kocsinkat, a kis leány sirása jelezte a helyes irányt.

— Hát hogy boldogult üveg nélkül? kérdezte hálás mosoly kíséretében a fiatal asszonyka.

— Nem volt rá szükség.

— Hát miben hozta a tejet?

— Miféle tejet?

— Pimpikének.

— Nem tejet hoztam, — szólottam diadalmasan s egy darab sonkát huztam ki kabátom zsebéből.

Megütözve nézett rám s aztán elka-
czagta magát.

— Jaj, de különös maga, hisz ezt nem eheti meg!

— Nem eheti meg?

— Nem hát, hiszen még foga sínés.

— Nincs? Az baj. Miért nem rakatnak be neki orvossal?

— Mert majd ugyis kinő.

— Igaza van, de addig meghal éhen.

— Dehogyan hal meg. Tejet iszik. No várjon, tette hozzá, majd magam hozok.

— De nagyságos asszonyom . . .

Már akkor a perronról kiáltott felém.

— Vigyázzon addig rá . . . kérem!

Türelmetlenül vártam. A kis leány a karjaim közt operázott.

Még most sem jön, pedig már jelzik az indulást.

Megindult a vonat. Akkor lépett ki az étterem ajtaján.

gásolja a bizottság a jó műsor fogyatékos-
ságát, mi szintén főoka a színpártolás ha-
nyatlásának. Mind e bajokon nem a szín-
ügyi bizottság, hanem csak a szintársulat,
illetve a színigazgató segíthet. Erre az
igazgató nem törekszik, a bizottság pedig
idáig azért nem intézkedett, mert azt re-
mélte, hogy az igazgató saját tapasztalatai-
ból okulni fog.

A bizottság most már föl-
hívja az igazgatót a hiányok
pótlására, mert ellenkező eset-
ben a kedvezőtlen helyzet kö-
vetkezésményeiért egyedül őt
teszifelelőssé!

Kell-e kommentár hozzá? Hasonlitsuk-e
össze egy sokkal nagyobb, színpártolás te-
kinletében amaz sokszorosan felülmuló
nagyváros u. n. „színügyi“ bizottságának ha-
tározataival? Hja, de Szatmáron valószínű-
leg nem olyan „jó ember“ a direktor; meg
hogy ott a bizottság tagjai ahhoz értő em-
berek azt biztos forrásból tudjuk.

Városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, január 31.

Debreczen szab. kir. város törv. ható-
sági bizottsága ma d. e. tartotta ez évben
első rendes közgyűlést.

A gyűlés iránt az érdeklődés nagy
volt, ami különben természetes is olyan
esetben, mint ez alkalommal. Mikor több
a város fejlődésére nézve nagyon is fontos
tárgy szerepelt a gyűlésen,

Fél tíz órakor nyitotta meg elnök
Dég enfeld József gróf főispán a gyűlést
jelezve azokat a kiváló fontosságú tárgyakat
a melyek napirenden vannak.

A polgármester jelentése.

A polgármesteri jelentés
volt az első tárgy. A múlt év nov. és decz.

— Jézus Mária! — kiáltotta.

A lelkiismeretes vasuti alkalmazottak
utját állották, nehogy fel találjon ugraní a
robogó vonatra.

— Kezeim közt tartottam a gyereket.

— Ledobjam? — kérdeztem a kocsi
ablakából.

Elsikoltotta magát.

— Ne . . . ne!

Kirobogtunk az állomásról. A gyerek
iszonyuan sikoltzott. Kivettem zsebemből
a sonkát. Hátha mégis meg eszi? Bele gyö-
möszöltem egy darabot a szájába. Nem
ette meg, sőt még jobban ordított. Eltettem,
— elhallgatott.

Megoldottam a gordiusi esomót! A
mint sirni kezdett, megmutattam neki a
sonkát s mindjárt elesenededett.

Minden nagyobb baj nélkül érkeztünk
meg. A táviróhivatal felé irányoztam léptei-
met, biztosra véve, hogy már sürgönyözött
a szomszéd állomásról a kétségbeesett asz-
szonyka, hogy mitévő legyek Pipikével.

A kijáratnál a feleségemet pillantottam
meg.

— Akos! — kiáltott rám, — Akos,
hová viszed azt a gyereket?

— Azonnal megyek, édesem, — vála-
szoltam izgatottan.

Már akkor mellettem termett ked-
ves feleségem az édes anyjával együtt.

— Akos, — faggatott az anyósom, —
miféle gyerek ez?

hóról a jelentést ifj. Csóka Sámuel titkár
olvasta fel.

Freund Jenő dr. a jelentés kapcsán
kérdést intéz a polgármesterhez. Egyik kér-
dés a szeszkereskedés. Ebben a dologban
mára kellett volna jelentést tenni — nincs,
— a másik a belügyminiszter egyik leirata
a kölesön felvétele iránt. Erre nézve felvi-
lágosítást kér, mert a közgyűlés nem azért
hozta a határozatait, hogy a tanács végre
ne hajtsa.

Vecsey Imre t. főjegyző a belügy-
miniszteri leiratot — miután az jóváhagyó
soha sem terjesztett elő a közgyűlésnek —
különben bemutatják a közgyűlésnek majd
később.

Bakonnyi Samu dr. szerint nem
elég az, ha egy felebbezés miniszteri elin-
tézése csupán a felebbezőknek hozatik tudom-
ására — s miután az a város közönségé-
nek van czimezve s a közönséget a tör-
vényhatóság képviseli. Jövőre ezeket a
leiratokat elő kell terjeszteni a közgyű-
lésnek.

Juhász Ignác törvény ellenesnek
és helytelennek tartja a tanácsi eljárást.
Minden miniszteri leirat, mely a város kö-
zönségének van czimezve, itt felolvasandó,
jövőben ezt föltétlenül szükségesnek tartja.

A főispán felvilágosításul megjegyzi,
hogy minden kormány rendeletet lehetetlen
itt felolvasni — hanem azt lehet, hogy az
innen kiindult dolgokban hozott kormány
határozatokat beterjesztik.

A szeszkereskedésben a polgármester a
késelelem okául a főszámvevő beteg-
ségét hozza fel. Meg vannak vizsgálva a
könyvek s ki van adva a hármas bizottság-
nak, kik a márcziusi közgyűlésen terjesztik
elő.

A jelentést s a válaszokat a közgyűlés
tudomásul veszi.

A város — mint alapító.

A földmivélsügyi miniszter ama le-
iratát olvasták ezután fel, melyben felhívja
Debreczen városát, hogy alapító tagként lép-
jen be a gazdasági munkás és eselédpénztár-
ba. A közgyűlés elhatározza, 1000 koronával

— Ez . . . ez . . . hát látjátok, hogy
egy gyerek.

— De kié? vallatott tovább.

— Kié? . . . Mit tudom én! . . . Bizo-
nyosan az anyjé! — hebegtem a mama
fürkésző szeméinek hatása alatt.

— Akos, ez a te gyermeked! — zokog-
ta kedves nóm.

— Bizony isten . . .

— Jól sejtettem, hogy a kedvesedhez
utazol. Oh én boldogtalan teremtés! . . .

S zokogni kezdett.

— De édesem . . .

— Hallgasson! — kiáltott rám szere-
tett anyósom, — hisz a vak is látja, hogy
az ön gyereke! A szeme . . . az orra . . .
a szája . . . mind, mind. És még tagadni
meri. Nem szégyenli magát?

Pimpike a nagy huzalkodásban sival-
kodni kezdett.

A . . . ppa . . . A . . . ppa! kiáltozott s
felém nyújtotta kezecskéit.

Anyósom epésen mért végig.

— És még most is tagadja?

Nem tudtam mit válaszolni.

Sürgöny nem érkezett s csak másfél
óra mulva robogott be a következő vonat, a
mely az aggó anyát hozta magával.

— Természetesen kiderült minden.

De én azóta elvből nem szállok olyan
fülkébe, a melyben pólyásbaba is utazik.

a tanács javasiata értelmében alapító tagul belép.

Szabolcs megye átiratát a köztisztviselők adómentesítése iránt — tudomásul veszik.

A hazafias átirat.

Háromszékvármegye közönségének átirata került ezután elő. A hazafias vármegye a nemzeti egyenjogúságról alkotott 1868. XLIV. t. cz. módosítását kéri s e végből felirt a kormányhoz s az országgyűléshez egyidejűleg megkereste a törv. hatóságokat, hogy feliratát hasonszerű felirattal támogatassák.

A jog és p. ü. bizottság pártolását, a tanács tudomásul vételét ajánlja.

Bakonyi Samu sajnálja, hogy a tanács ilyen javaslatot terjeszt elő ebben a kérdésben s szerinte az ilyen politika nem teremtheti meg nálunk az egységes magyar államot. Hévvél, lelkesedéssel tejegeti ezután mennyi bajt okoznak a nemzetiségek nálunk s épen mikor egy veszélyeztetett vármegye épen tőlünk Debreczentől kér segílyt, hogy teremtsük meg az egységes magyar államot — mi nem tagadhatjuk meg a segílyt. Ha a magyar államot fennakarjuk tartani, egységessé kell tenni de a nemzetiségeknek közzénk kell olvadni s magyarnak kell lenni, de nem ellene törni az állam egységének. Meg nem kértünk, de nem hagyhatjuk, nem nézhetjük, hogy ellenünk külföldön, mindenféle gyanúsításokat, rágalmatokat szórjanak, épen Debreczennek kell segítségére sietni annak a vármegyének, mely e tekintetben segílyt kér. A tanácsí javaslattal szemben még annak is nyíltan kifejezést ad, hogy a mai kormányelnök nyilatkozatai, de eselekedetei sem indokolják a tanácsí javaslatot.

Gulyás István dr. javasolja, hogy a közgyűlés egyhangulag fogadja el Háromszékvármegye feliratát.

Juhász Ignác felszólalása után Márk Endre újabb javaslatával véget visszaadni javasolja a tanácsnok.

Bakonyi Samu dr. ufolag felszólal, közvetlenség nincs Háromszékvármegye feliratában s halasztási indítványt sem fogadhat el, mert ez újabb habozás lenne. Debreczen ezt nem teheti s támogatni kell az olyan hazafias eselekedetet, mely a magyar állam, nemzet egységét célozza. A jog és p. ü. bizottság javaslatát ajánlja elfogadásra.

Dr. Kola János Márk Endre indítványát pártolja s azt elfogadásra ajánlotta.

Dr. Ferenczy Gyula, Márk Endre halasztási indítványának ama részét, hogy az ügy előkészítés miatt adassék vissza a Tanácshoz, nem fogadhatja el.

Az előkészítéssel foglalatokodó jog és pénzügyi bizottság, amely csupa szabadelvű pártiakból, jogászok, tehát politikusokból áll, a maga szempontjából már betárgyalhata a kérdést. A közgyűlésen, különösen az ellenzék végéről hazafias lelkesedéssel pertraktáltak s annak elhalasztásába nem mehet bele, azt nem pártolhatja.

Kiss Albert nem tartaná helyesnek, ha ebből politikai párt kérdést csinálnánk. Semmi helye ennek, mikor hazafias lelkesedéssel valamennyiönknek együtt kell éreznünk. Nem tűrhetjük, nem szenvedhetjük tovább a nemzeti igazságok áldatlan következményeit viseljük. Szemben a nemzetiségi igazságokkal be kell igazolni, hogy mi pártkülönbség nélkül egyetértünk akkor, mikor a magyar nemzet jogairól van szó. Ajánlja a jog és p. ü. bizottság javaslatának elfogadását.

Elnök ezután szavazás alá boesátja a kérdést. Mivel halasztási indítvány tétel,

legelőször is Márk Endre halasztási indítványa felett ejtik meg a névszerinti szavazást.

A közgyűlés a halasztási indítványt nagytöbbséggel elvetette.

Ezután érdemleges határozathozatalra került a sor.

Kola János dr. most már más elintézési módot — mivel a tanács javaslatát ő sem helyesli — minthogy a jog és p. ü. bizottság javaslatát fogadjuk el.

Kiss Albert egyhangulag ajánlja elfogadni a jog és p. ü. bizottság javaslatát.

A tanács javaslatát egyhangulag elvetik s egyhangulag a jog és p. ü. bizottság hazafias javaslatát fogadják el.

Jelentések.

Ábrahám főügyész jelentését a város jogügyeinek állásáról, valamint az árvaszéki elnök jelentését tudomásul vették.

Bizottságok alakítása, választások.

A számonkérőszékhez két tagot választottak: Lengyel Imre, Szabó Sándor. A nyugdíjellenőrző bizottság tagjai lettek: Berger Andor, dr. Horváth István, Harmath Gergely, Csath Zsigmond és Kovács József.

Ezután a szervezeti szabályzatban megállapított szakbizottságokat egészítették ki választás útján.

E helyen jegyezzük meg, hogy ezúttal a pártunk emberei majdnem minden bizottságban helyet foglalnak.

A színházbizottság választása.

Ennek a nagyfontosságú bizottságnak megalakítása következett ezután.

Titkos szavazás útján a színházbizottság tagjaul megválasztottak: Berger Jenő, dr. Kola János, Komlóssy Dezső, Lengyel Imre, dr. Magoss György, Márk Endre, dr. Gulyás István (új), dr. Bakonyi Samu (új), dr. Sz. Szabó József (új), Szt.-Királyi Tivadar és Zádor Lajos.

A népszámlálás költségei.

A tanács a népszámlálás költségei fedezésére 4000 korona póthitel nyitását kéri. A tanács előterjesztését elfogadják s a póthitelt engedélyezik.

A közbiztonsági költségek.

A város közbiztonsága érdekében a tanács a rendőrség számát szaporította s ez habár tervbe van véve a esendőrségnek külterületeken való alkalmazása — ez ideig majdnem 2000 került. Ennek a költségnek megszavazását kéri a tanács. A javaslatot elfogadják.

Az építkezési szabályrendelet.

A már elkészített építkezési szabályrendelet tervezetét terjesztette elő a tanács. — A szabályrendeletet — jóváhagyás végett felterjesztendő lenne a miniszterhez.

A szabályrendelet tárgyalását kezdték meg.

Az általános tárgyalásnál felszólal Balogh Mihály mérnök.

A jelen levő szabályrendelet háromnegyed része a budapesti szabályrendeletnek.

Szerinte a tárgyalás alatt fekvő tervezet nálunk teljesen keresztülvihetetlen. A tervezetet még általánosságban sem fogadják el.

Szántó Sámuel dr. szerint a tervezet jelen állapotában keresztülvihetetlen. Dolgozzon ki a tanács új szabályzati tervet adjon építési programot. Álláspontját kimerítően indokolja s — bebizonyítja, hogy a tervezet jelen alakjában nem keresztülvihető.

Aczél Géza főmérnök a tervezet mellett szól s bizonyítja, hogy az keresztülvihető. Ajánlja a tervezet elfogadását.

A közgyűlés folytatását elnök holnapra halasztotta.

NAPI HIREK.

A Rhédey család.

jan. 30.

Igen érdekes ismertetést olvastam a tegnapi „Debreczen“-ben a Rédey családról, mint amely az angol uralkodó házzal rokonságban áll. Ezt különben néhai Paksy közjegyző bátyánk révén sokan tudjuk, valamint azt is, hogy Rhédey Ferenc 1657-ben Erdély ország fejedelme volt. Angolországban azonban azt is tudják, hogy a Rhédeyek Aba Sámuel nemzetségéből származnak, aminek bizonyossága egy levél, a melyet tavaly egyik angol barátomtól, Collins irótól kaptam, a ki ezen leszármazás valódiságáról tudakolódott.

Én dr. Karácsonyi Jánosnak, az Akadémia kiadásában megjelent nagy munkájára: „A magyar nemzetségek a XIV. század közepéig“ utaltam, a melyben okiratok alapján ki van mutatva, hogy Aba Sámuel királynak, Szent István sógorának utódjai: a Berthóty, Hedry, Keczer és Rhédey családok. Az utóbbi család nevét a hevesmegyei Réde helységtől kölcsönözte.

Dr. H.

Áthelyezés.

A magyar királyi államvasutak igazgatósága Novák Károly államvasuti mérnököt Szombathelyre helyezte át.

Papp contra Tatár

A debreczeni törvényszék büntetőtanácsa tegnap tárgyalta dr. Oláh Miklós elnöklele alatt a Tatár Gusztáv ügyét. Tatár Gusztáv éveken át a Bika szálloda bérloje volt. — 1897 évben Papp László, a városi ogyasztási adóüvivalat és szesz-üzlet kezelőjét irodájában tettelesen inzultálta, orrát megütötte, úgy hogy az napokig fel volt dagadva. Tatár Gusztávot hatóság eleni erőszak büntette és könnyű testi sértés vétsége miatt vonta felelősségre. A közvádat dr. Horváth kir. ügyész képviselte, védőül dr. Benedek János ügyvéd jelent meg. A tárgyalás Papp László sértett kihallgatásával kezdődött.

Tatár Gusztáv beismeri, hogy az inzultust felhovült állapotban követte el. Azzal védekezett, hogy Papp László olyan ajánlatot tett neki, amelyet ha elfogad mindketten meg nem engedett údon anyagi haszenhoz jutnak, de mert ezt visszautasítottam, Papp László zaklatni kezdte raktár pénz-jét lepecsételte. Továbbá kimutatásaiban a város szesz italokérti követelését szeszadó és illeték czimén közigazgatási uton akarta behajtani. A tárgyalásnak az kölesönzött leginkább érdekességet, hogy Papp László azt igyekezett bizonyítani, hogy ő hatósági alkalmazott és így az elkövetett sérelem hatóság elleni erőszak büntetést is képezi.

Dr. B e n e d e k János védőbeszéde leginkább annak bizonyítására szorított, hogy Papp László nem hatósági közeg. A hallgatóság állandó derűsége mellett fejtegette, hogy a fogyasztási adó és szeszüzlet kezelője éppen úgy nem tekinthető hatósági közegnek, mint a város hortobágyi gazdaságánál szolgáló juhász, kondás meg a csikósok egész légiója. Védő élesen támadta meg Papp Lászlót azon szabálytalanság miatt, hogy az italok árát szeszadó címen közgazgatási uton akarta behajtani. Elnök két ízben szakította félbe a tárgyalást és kérte védőt, hogy az ügyszó szólnon. Papp László gyakran felugrott, hogy köze szólnon, dr. Oláh Miklós figyelmeztette, hogy nincs joga beszélni.

A törvényszék délután négy és fél órákor hirdette ki az ítéletet, mely szerint Tatár Gusztávot könnyű testi sértés vétségében bűnösnek mondta ki és 200 kor. fő 20 korona mellékbüntetésre ítélte. Ellenben a hatóság elleni erőszak büntetésének vádját alól felmentette.

A királyi ügyész és sértett súlyosbításért, Tatár Gusztáv és védője enyhítésért feleltek.

A polgármester a gyermek-tápingezetben.

Ma délelőtt megtisztelő meglepetés érte a debreczeni zsidó nőgyógyászületet. Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester és Komlóssy Arthur főjegyző, polgármester helyettesek ellátogattak a nőgyógyászület négy év óta fenálló tápingezetébe, ahol szegény iskolás gyermekek kapnak egy-egy télen napról-napra jóízű ebédet. Épen a husleveszt találtak fel a hetven éves gyerekeknek, mikor a vendégek megjelentek, kiket dr. Popp Alajosné, a tápingezet felügyelője fogadott. A polgármester és a főjegyző meg is kóstolták az ételleket s kitűnőnek találták. Távozás előtt Simonffy polgármester tíz koronát, Komlóssy főjegyző pedig négy koronát adományozott a tápingezet javára. Hazamenet bementek a melegező szobába is, amely tudvalevőleg ugyancsak a zsidó nőgyógyászület intézménye, még pedig kitűnően bevált intézménye. Simonffy megkérdezte a szoba fűtőjét: Hányan voltak itt, öreg?

— Kétszáz nyolcvanötven mostanáig. nagyságos uram! hangzott a válasz.

A vendégek ezután meglegedésük kifejezésével eltávoztak.

Ellopott dohány.

Nagy-Bajom község dohány szükségletét volt hivatva ellátni azaz 500 csomó kapa dohány, mely tegnap délután rejtélyesen eltűnt Molnár József gazda szekeréről. Ugy történt a dolog, hogy Sesztinánál volt némi bevásárolni valója Molnár Józsefnek és addig kint hagyta a 36 kor. értékű füstölni valót a bolt előtt a szekeren. Mire kijött a boltból, a dohány eltűnt, mintha egy óriás egy szippantásra „elschlukkerezte” volna. Csak az arra járkálóktól tudta meg Molnár, hogy a dohányt a Simonffy utca felé vitte egy csavargó kinézésű ember. — Szegény Molnár gazda mit tehetett egyebet, minthogy jelentést tett a rendőrségnél, mely szorgosan keresi a füstjét az elesített dohánynak.

Öngyilkosok statisztikája.

Szomorú statisztika jutott a kezünkbe; a rendőrség tánteti ki ebben a kimutatásban, hogy hányan vetettek véget a múlt évben önmagukkal életüknek. Megdöbbentően nagy az elmúlt évben előfordult öngyilkosságok száma s még szomorubb az, hogy az öngyilkosságok száma évről-évre emelkedést mutat. Összesen huszonkilenc ember vetett önmagával véget életének a múlt évben Debreczenben. A legtöbbet a reménytelen szerelem

kergette halálba. Az öngyilkosságok neve a következőleg oszlik meg: felakasztotta magát 14 megöltte 9, mérge által lett öngyilkos 4, míg 2 életunt a vonatkerékei alatt fejezte be örömtelen életét.

Felülfizetés.

Egyik előző számunkban közöltük a függetlenségi párt bálján történt felülfizetéseket. Utólag közöljük, hogy az estélyen Hódv Béla két koronát fizetett felül.

Elnök beigtatás.

Csak kevesen tudtak a városban arról a kedélyes díszelő és elnök beigtatásról, a mely tegnap este folyt le a Dréher téli kertjében. Az ugyanott fennálló „m é r n ö k ö k a s z t a l a” ünnepelte ujonnan választott díszelőket S t e r n Józsefet és Dr. F l e s c h Emil, elnököt. Az installáció meghívott vendégek részvételével a legkedélyesebb hangulatban folyt le, a szellemes felköszöntők egymást érték és a jó pezsgőtől s a R á c z Károly zenéjétől csak a késő órákban vált meg a jókedvű társaság. Az asztaltársaság elhatározta, hogy minden hóban rendez két kedélyes összejövetelt, a mit M á r k u s Jenő mosolygó arccal vett tudomásul.

Esküvő a halálos ágyon.

Mélyen megható funkciót teljesített tegnap délután Oláh Imre anyakönyvvezető. Olyan házasságkötést teljesített, a melynél a vőlegény órái már megvannak számlálva s a boldog menyasszony helyett egy könnyező leány állott előtte. Bükli István, a ki Balogh Géza közjegyzői irodájának volt alkalmazottja, megszerette Szemeredy Etelkát, hűséget esküdt neki, s megígérte, hogy feleségévé teszi. Azután, amire nem számított, nyomasztó betegség ágyba döntötte s napról-napra mindjobban lemondott a gyógyulás reményéről. Állapota tegnap délelőtt rosszabbra változott. Akkor mindjárt mondta környezetének, hogy nem akar addig meghalni, míg a szavát be nem váltja. Házasságot óhajt kötni azzal, a ki szeteketét még nyomasztó betegségében sem fosztotta meg tőle. Simonffy Imre kir. tan. polgármester, a kinél ebben az ügyben tegnap sürgősen jártak, azonnal megadta a dispencziót s Oláh Imre lement a haldokló ifju betegágyához, a hol a házasságot Balogh Géza kir. közjegyző, mint tanu jeletében megkötötte. — Amilyen boldog a legtöbb házasságkötés, olyan szomorú volt ez. A szép menyasszony elvesztett reményét siratta. Ki tudja, hogy csakhamar nem siratja-e a férjét. Az ifjunak néhány szava volt még. Elhaló hangon köszönte meg az anyakönyvvezetőnek, hogy eljött, Balogh Géza kir. közjegyzőnek hogy tanuskodott s azután azt mondta: „Most már nyugodtan halok meg. Szavamat beváltottam!”

Rudolf trónörökös haláláról.

A Berliner Tagblatt legutolsó száma egy füzetkéről emlékszik meg, mely „Rudolf trónörökös meggyilkoltatása” — egy beavatott leleplezés címmel Frankfurtban látott napvilágot. A füzet egyebek közt két levelet tartalmaz, amelynek hitelessége állítólag könnyen bebizonyítható. Ezek a levelek az igazsághoz hiven mondják el az elhunyt trónörökös tragédiáját.

Az egyik levelet Albrecht főherceg 1899. január 31-én írta egy H.-val jelzett urnak.

Kedves H.

„A rettenő sorscsapás, amely a császárt és bennünket is annyira lesújtott, teljes valómban megrendített, olyannyira, hogy már saját gyermekem halálával szemben is

fásult voltam. Egyik másik dolog is elfoglalja azonban valomat: ugyanis annak a végleges meghatározása, hogy „hogyan” halt meg a trónörökös. Öngyilkosság volna-e tényleg a legalkalmasabb arra, hogy a főlháborodást enyhítse? A burgban nem volt alkalmam arra, hogy erre nézve véleményt mondjak s illetve ezt a kérdést egyáltalán szóba hozzam. Jöjjön tehát meg ma a meghatározott időben okvetlenül hozzám, hogy engem tájékoztasson, mert ön bizonyára teljesen ismeri a részleteket. Akkor aztán meghallja az én véleményemet.”

Bécs, 1889. január 31.

Az ön Albrecht-je.

II. Lipót belga király levele testvéréhez, Fülöp flandriai grófhhoz 1889. február 3-án.

„Kedves testvérem!

Utazásunk nagyon izgató volt és a királyné csak a legnagyobb megerőltetéssel tudta kiállani. Egészen Strassburgig egy nyugodt pillanata sem volt. Ausztrián való útutazásunk alatt a legnagyobb rokonszenv megnyilvánulásával találkoztunk. Bécsben a császárt és a császárnét kevésbé leverték és betegnek találtuk, semmint hittük. Mellőzni akarom annak a leírását, hogy a mi drága Stefániánk mennyire kétségbe volt esve. A királyné és én megérkezésünk után négy óra hosszat maradtunk mellette. Nagyon fontos dolog, hogy az öngyilkosságról szóló föltevés megerősítéssel és fentartással, mert a szigorúan katolikus nép nem igen ad hitelt annak a verzióknak, hogy egy olyan érületű családban, mint a Habsburgoké, öngyilkosság történetelt volna. — Az öngyilkosság és az örültség ráfogása csak enyhíteni akarta azt a botrányos véget, a melynek Rudolf trónörökös áldozata lett. A gyászos eset részleteiről e levélben nem számolhatok be néked, de legközelebbi találkozásunk alkalmával (feb. 9.) elbeszéltem az egész történetet. Péntek estére már Brüsszelben leszünk és ő felsége engedelmével Stetania is elkísér bennünket. Kérlek, közöld e levél tartalmát Chimay herceggel is. Biztosítalak téged, hogy ez az egyetlen levél a mit utazásom előtt irtam. Balduin odaadón viselkedik irányunkban és tartózkodó magatartása teljesen kielégít, sőt elragad.” Lipót.

Felhívás.

A hortobágyi nyári legeltetési jognak alapjául szolgáló birtok nyilvántartás egyenként 1901. évre elkészülvén, ez uton felhívom a debreczeni gazdaközönseget, hogy ezen birtok nyilvántartást hivatalomban (varosház 20-ik szám) a mai naptól számítva márczius hó 1-éig megtekinthetik, s észrevételeket a birtokváltozásokat illetőleg megtehetik. Kovács Sándor, adóügyi számvevő.

Vonatok a hóban.

Az enyhe tavaszias időjárás ismét óriási változáson ment keresztül. Körmöczbánya város és a messze vidék hamisítatlan Szi-bériává lett. Tegnapelőtt estefelé havazni kezdett s mind sürűbben szakadtak a hópelyhek a szürke égboltozatról. Hihetetlen hőtömeg hullott alá. Éjjel már lányi magasságu hó fődte be a földet. És szakadt szakadt folytonosan, egész másnapon keresztül mindaddig, míg a magassága el nem érte a 75 centimétert. Itt aztán megállapodott, miután Körmöczbányát s nagy környék városait és községeit elzárta a vi-lágtól.

A rengeteg hőtömegben ugyanis nem járhatnak a vonatok. A vasuti közlekedés hétfőn egész napon át teljesen szünetelt.

Tegnap délben óriási hóvihar kerekedett. A hóvihar valóságos hólavínákat sodort magával a lejtős utakon, de a városban is, a hol az emberek nem mehettek ki az utcára, mert attól kellett tartaniok, hogy a hóvihar eltemeti őket. Leginkább Jánoshegy állomáson dühöngött a hóvihar.

Egy személyvonat és egy tehervonat hófúvásban elakadt és órákig mozdulatlanul vesztegelt. A ruttkai személyvonattal sok pap utazott, a kik Rimély püspök névnap ebédjére Garamszentkeresztre, 9-kor indultak el Ruttkáról, 10-kor elakadtak Jánoshegyen. Itt étlen-szomjan voltak az utasok délután 4 óráig, a mikor szánkón visszavittek őket Stubnyára és Ruttkára.

Az államvasuti főnök mindenütt teát főzetett a kávéhoz utasoknak. A losonci forgalmi főnök személyesen intézkedett a vonatok folszabadtása iránt. Estére a vonal felszabadult és a vonatok 5—6 órai késéssel tovább közlekedhettek. A vihar alatt a posta, sőt táviratforgalom is rövid időre szünetelt, mert táviróbuszok a hó sulya alatt több helyen elszakadtak. A vonalőrök csakhamar ideiglenes kötelességet alkalmazzak, mire a távirás újra megindult.

Barát-hála.

Komáromban meghalt egy derék öreg ur, Pechata Antal ügyvéd, akire sok egyéb világi és egyházi foglalatosságai közben még az a kényes feladat hárult, hogy minden ellenőrzés nélkül kezelje a szent Benedek-rend felügyelete alatt álló Király József-alapot. Az öreg ur még a régi táblabírák erkölése szerint kezelte a milliónyi pénzt és nemhogy megapadt volna a kezei között ez az összeg, folytonos buzgó munkálkodása után megkészserezte a barátok pénzét. A temetésén a megyei és városi hivatalok, valamint az összes katolikus intézetek képviselői megjelentek. Csak épen a szent Benedek-rend gömbölyű barátai nem vettek tudomást erről a halálesetről. Ő nekik ugyanis épen aznap egy sokkal fontosabb dolguk akadt: egy hizott sertést kellett elbuesztatniok annak rendje-módja szerint az árnyékvilágból. Azt már mindenki sejti, hogy mit jelent a szent Benedek-rend falain belül ez az „annak rendje-módja szerint.” Egy szóval az öreg ur temetése napján vigan poharaztak, nótáztak, sőt beavatottak szerint tánczra is kerekedtek a jókedvű páterek, — valószínűleg annak az öröme, hogy mégis akadt egy ember a mai világban, aki az ő pénzüket megkészserezte becsületes sáfarkodásával a szent Benedek-rend földi gyarapodására.

Leugrott a vonatról.

Berlin közelében rémes szerencsétlenség történt. Egy elmebeteg fiatal leányt a Wörishoffeni elmeegógyintézetbe szállítottak. A boldogtalan leány egy őrizetlen pillanatban leugrott a robogó vonatról. Kísérőnője, Bayer ápolóné utána ugrott, de oly szerencsétlenül, hogy a vonat kerekei alá került, a melyek lábát és balkarját tőből lemetszették. Az örült leánynak semmi baja sem történt.

Négyezer utlevél.

Kassán, mint onnan írják, befejezték a népszámlálást. E szerint Kassának most a katonaságon kívül 37 ezer lakosa van. Azt

is megjegyzi, hogy ebben az évben 4 ezer Amerikába szóló utlevelet adtak ki Kassán. Minden 9-ik lakosra jut tehát egy amerikai utlevél, a mi más szóval annyit jelent, hogy Kassa lakosságának 11 százaléka elvész Magyarország számára és Amerikában jut ismeretlen sorsra. Annál komolyabb jelenség ez, mert többnyire éppen a munkabírók vándorolnak ki, idehaza hagyva családjukat, amelynek küldenek segélyt a tengeren túlról, ha sikerül az utjuk, de a melyek a jótékonyagra szorulnak, ha — és ez a leggyakoribb eset — a kivándorlott családfelek csalódnak az ügynökök vermes ígéreteiben.

A legfelsőbb instácia.

Tóth Gergely uram felment Biharországból, hogy megtekintse a fővárost és annak minden nevezetességét. Híjján lévén minden topografai ismeretnek, maga mellé vette Spitz Jakabot, a hordárt, a ki kitűnő idegenvezetőnek bizonyult be. Minekutánna megtekintették a Dunát, a Gellérthegyet Pestről s Pestet a Gellérthegyről, a főváros nevezetesebb középületeit mutogatta és magyarázta Spitz ur Tóth Gergelynek. Fitymáló kézmozdulattal vándoroltak el a Múzeum ősi épülete mellett, de lelkesen felragyogtak szeméi a Népszínház előtt.

— Ez kérem, a világ legszebb alkotása — magyarázta Spitz, a hordár. A milyen egyszerű kívül, olyan szép ez belül.

— Kerüljünk bevéül, — tanácsló Tóth Gergely uram, ugy délelőtt tizenegy óra felé.

— Most nem lehet, majd este, magyarázta Spitz, de jegyet már most lehet kapni.

Megváltották a jegyet s tovább mentek. Majd elkerültek a törvénykezési negyedbe, a hol kívül belül megnézték a törvényszéki palotát, Lemenvén az Alkotmány utcán a kuriához jöttek.

— Hát ez meg a legfelsőbb instánezia — magyarázta Spitz.

Tóth Gergely uram oda se nézett, hanem méltóságát teljes lépésekkel haladt a kuria elé, hogy messzibbről láthassa. Majd kellő távolságnál megfordult és áhitatosan nézte a kuria épület — tetejét.

— Ajnye, de szép csikai vannak, szólt Spitznek.

— Már mint kinek? kérdé ez.

— Hát odafőnn a méltóságos legfőbb instáneziának, szólt Tóth Gergely uram, odabőve ujjával a kurián levő quadrium felé.

Asztma gyógyítható!

Dr. Schiffmann asztma-pora a legmakacsabb esetekben is azonnali enyhülést és teljes gyógyulást hoz létre, a hol már semmi más szer nem segített. Kapható minden gyógyszerertárban, csomagja kr. 3.20 és 5.80. A hol készletben nincs, onnan tessék Török J. gyógyszerészhez, Budapest, Király utca 12 fordulni.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

Febr. 2. Jogász és tisztviselő kör fészer estélye.

Febr. 2. A debreczeni m. kir. posta és távirat altszék és szolgák bálja.

Febr. 2. Kőművesek bálja a Koronában

Febr. 3. A debreczeni kártyos és pászományos ifjuság bálja a Bikában.

Febr. 9-én: Stern-féle kefégyári mun-

kások táncestélye a Margit-fürdő táncstermében.

Febr. 10. A debreczeni Iparos Kör bálja a Bikában.

Febr. 16. Ácsifjuság bálja a Margit-fürdőben.

A Stern-féle kefégyár személyzetének táncmulatsága.

A Stern-féle kefégyár személyzete is minden évben kivesz a részét a farsangból. Kedélyesség, fesztelen, magyaros jókedv tekintetében alig van párja az ő mulatságoknak. Az idén február 9-én szombaton — tartják a minden tekintetben sikerültnek ígérkező táncmulatságot a „Margit“ fürdő villanyvilágított dísztermében. A buzgó rendezőség mindent elkövet, hogy a bál minél jobban sikerüljön, s hogy a siker nem fog elmaradni, arról legjobban az érdeklődés tanuskodik, mely a közönség körében nyilatkozik meg. A pompás mulatságon V e r e s Tóni jóhírű zenekara működik közre.

Merénylet egy asszony ellen.

jan. 30.

Kolozsvárról írja tudósítónk a következő pikáns történetet:

Megirandó zolai regények részére monopolizálható szüzség végszszénája játszott bele a tegnapiétti éjszaka esőndjébe. Neveket nem nyomtatunk ide, mert a szereplőket igen jól ismeri egész Kolozsvár. Megjelennek aszfalton is, parketten is, bálokban is — és így kötelességszerűen, csak az anonimitás jegye alatt beszélünk.

Az esetről a nő: egy szép özvegy-asszony. A férje pár évvel annakelőtte elpihent s az egyedül maradt asszony felvette a sötét fátyolt. A gyász első hónapjai azonban elsuhanak és fél év multával a gyönyörű özvegy szalonjában már jelentkeztek a barátok.

A kilencselők jórésze azonban idővel letört és csak kettő maradt meg, a kik szabadon simogathatták imádottjuk selyemhaját még akkor is, mikor ez intim csipke pongyolában heverészkedett.

A történet telivér érdekessége pedig az, hogy a két favorit: testvér volt, kolozsvári gazdag gavallérok. Mindegyikük külön-külön kulcsal rendelkezett a fészkekhez, és nem is sejtették, hogy ugyanazt a tilost járják.

Tegnapelőtt aztán az ifjabbik megtudta, hogy bátyjának is csak ott vannak a pásztorórái, mint neki. Kissé elkeseredett azon, hogy nem ő az egyetlen, és vett egy kis, csillogó esővíz revolvert.

Mikor este 11 órakor egy thea-estélyről kijött, magához rendelt pár cigányt, s ezekkel együtt ment el az özvegy lakása elé. Megzendült a nóta, szólott a muzsika és — felnyit az ablak. A szép asszony meghallotta a szerenádöt, és kíváncsian dugta ki bolyhos fejét . . .

A gavallér ekkor előrántotta a revolvert és háromszor egymásután az asszony felé lött. A golyók nem találtak s a halálhoz közel járó elsikoltotta magát:

— Segítség! Megölnek!

És ekkor — a mire nem volt eset még — gyorsan megjelent két rendőr. Hamarosan lefegyverezték a lövöldöző fiatal embert, hogy bekísérjék. Igazolás után azonban szabadon bocsátották.

Ez volt a merénylet záraktsa, mely után következett másnap a városszerzte való süttögés, miután az eset részben nyilvánosságra került.

Rehabilitált ezredorvos.

Január 31.

Hornung Salamon ismeretes katonaszabadítási bűnperének utolsó felvonása játszódott le a temesvári kir. lörvényszék büntető tanácsa előtt, a hol Gerdánovics Sándor kir. ítélőtáblai bíró kihirdette Hornung Salamon és védője, dr. Bleyer Izsó jelenlétében a kir. kuri a ítéletét, melylyel Hornung Salamont, a kir. tábla ítéletének megváltoztatásával, mely Hornungot 6 havi börtönre és 1000 korona pénzbüntetésre ítélte — a terhére rótt kilencz rendbeli véderő elleni vétség és megvesztegetés bűncselekménye alól jogérvényesen felmentette.

Ezen sajátságos ügy utolsó fázisában is, egy olyan férfi felé fordul a közönség résztvevő érdeklődése, a ki a polgári bíróság előtt nem is szerepelt vádlott gyanánt, t. i. Raab Gyula dr. cs. és kir. ezredorvos felé, a kihez a felmentő ítélet mégis első sorban rehabilitált, bár másrészt ezen erkölcsi elégtétel csak annál ríkítőbb színben tünteti fel azt a martíromságot, melynek Raab Gyula a mi felszeg katonai jogszolgáltatásunk révén a Hornung ügygyel kapcsolatban áldozatává lett.

Ismeretes dolog, hogy Hornung Salamon temesvári ügynök, a kihez rövid eszű, de annál bővebb erszenyű atyafiak segítségért jártak, hogy hadkötecs fiaikat valahogy kiszabadítsák, mikor több rendbeli feljelentés után elfogták, arra számítva, hogy ez által mielőbb szabadlábra jut, azt vallotta a vizsgálóbíró előtt, hogy ő dr. Raab Gyula ezredorvost 1200 frittal megvesztegette. Ezen vallomás folytán Raab dr. lakodalma előestéjén a temesvári hadbíróóság letartóztatta. — Temesvárra kísértette, hol is tizenhét és fél hónapi vizsgálóti fogságban tartott, — mely idő alatt a vizsgálat úgy katonai, mint polgári részről a légszélésebb moderben a legkisebb részletre is kiterjedőleg lefolytatván, végre 1899. évi október hó 18-án a börtönéből elővezetett dr. Raab jelenlétében megtartották a végtárgyalást, melynek meglepő eredményé az lett hogy dr. Raab a hadtestparancsnok rendelkezése haladéktalanul szabadlábra helyezteték.

Dr. Raab Gyulát a kuria ítélete teljesen rehabilitálta, de az elszenvedett hosszú rabság lehetlenné tette, hogy állását és rangját megtartsa és most 15 esztendei lelkiismeretes és kifogástalannak ítélt közszolgálat után nyugdíjigényeiről önként lemondva, oklevelével kezében új pályát kell választania. Részvétellel es rokonszenyvel üdvözljük a sokat szenvedett férfit polgári pályáján s kívánunk boldogulást vállalkozásához, de esetéből kifolyólag újra beigazolást nyert, hogy a katonai igazságszolgáltatásnak az egész ország által évtizedek óta sürgetett reformja immár tovább el nem halasztható.

CSARNOK.

A gróf meséje.

Irta: Nemeskéri Kiss Zoltán.

A kaszinóban javában folyt a makaó. ezrek heverték az asztalon, a mikor Tobor Iván gróf egyszerre felállt és megköszönte a játékosokat.

— Mi az, mi az? Miért nem játszol tovább, hiszan ve ztesz?

— Nem játszom. A legközelebbi vonattal utazom föl Bécsbe.

— Most, ma, mikor holnap futja Loránd a derbyt.

— Igen, azonnal, bánom is én, szolt Tobor megszokott nyugalmával s husz perc múlva már egy első osztályú kocsiülékében ült elmerülve gondolataiba.

Tobor grófot nagyon szeretik a főiri világban. Bár rendkívül hideg ezirikus, szatirikus ember volt de mégis érzékeny. A mióta ismerik soha senki sem látta másnak mint a milyen mindig, nyugodt, nincs izgalom, a mi egy arezizmat is meg rántaná se rossz, se jök dvü nem volt soha. — Az asszonyok iránt volt a leghidegebb. Bár udvarias.

A férfiaknál kissé szükszevább, de mindig egyforma, úgy hogy, a társaságban elneveztek szobor grófnak.

És a nagy nyugalmat leginkább az élet öntötte bele Tobor grófba, a mely alaposan megiskolázta őt. Az apja mindenét elköltötte s husz éves fiának, alig hogy a családi sírbolt kapui bezárultak, munkához kellett látni, hogy megélhessen, mert a mi megmaradt, azt mind oda adta a hitelezőknek, sőt később még a keresményéből is fizetett az apja adósságából annyit, amennyit tudott. Bámulták és nevettek. Ő pedig mosolygott. A sors egy nagy hirlap szerkesztőségébe vitte s éles szatirikus toll; a publicisztika terén már fiatal korában elősmert emberre tette.

Ekkor aztán évek múlva meghalt Tobor grófnak a nagybátyja s Iván milliókat örökölt. Egyszeriben felre dobta a pennát, éveket utazott, bejárta az egész világot. S mikor hazatért tartott a kaszinóban néhány felolvasást — melyek után egyszerre ünneplni kezdtek. Volt néhány szenzációs párbaja is, melyeknél bebizonyította, hogy a kard és a pisztoly nem játékszer az ő kezében.

Két nappal Tobor grófnak az elutazása után ugyanaz a társaság ült együtt a kaszinóban, amely a multkor a felben hagyott makaónál. Őt öreg dugszagdaz főúr, csupa aggregény. Valami ritka szentimentalizmus foghatta el őket, mert különös volt a társalgásuk témája: a boldogságról beszélgettek. Keresztury báró szolt, mintegy befejezni akarván a diskurzust.

Száz szónak is egy a vége... Az igazi boldogság minden emberhez ellátogat egyszer az életben egy pillanatra, de csak egy pillanatra. Ha akkor elszalasztják, vége; vége, örökre vége... A legtöbb ember nem is veszi észre, olyiknak sok-sok év multán eszebe jut az a pillanat, akkor az igazi színében látja, az ilyen ember a legszerencsétlenebb.

És a boldogság, higgyétek meg, mindenkor összefügg valamiképpen a szerelemmel. Ezen át kell esni mindenkinek.

Dehogy kell — szolt ezirikusan Jánoky gróf. Akárhány embert ismerek, akiknek még egy pillanatra sem jutott eszébe, szerelmesnek, igazán szerelmesnek lenni.

— Mondj egyet, szolt Keresztury báró.
— Hát itt van Tobor Iván...

Valóban ott volt, e pillanatban lépett be az ajtón, ajkán rendes szatirikus mosolyával. Jöttére felbeszakadt a társalgás, mindnyájan siettek őt üdvözölni.

— Folyt. köv. —

Városi színház.

Pénteken, február 1-én Réthi Laura utolsó vendégfelléptével:

Szép Heléna.

Operette 3 felvonásban.

Szombaton, február 2-án:

A Gyurkovics lányok.

Életkép 4 szakaszban.

Meghívó.

Az Alföldi Takarékpénztár Debreczenben r.-t kebelében működő

„Hitelrésztes Csoport“

1901. január 31-én délután 3 órakor

az intézet helyiségében tartja

II. évi rendes közgyűlést,

melyre a t. tagtárs urak tisztelettel meghívotnak.

Tanácskozás tárgyai:

1. Az üzlet eredményéről szóló választmányi és felügyelő bizottság jelentései.
2. Jegyzőkönyv hitelesítésére 2 tag kiküldése.
3. Két felügyelő bizottsági tag választása.
4. Választmány, felügyelő bizottság és tisztviselők jutalmazása.

Szántó Győző

Á „Hitelrésztes Csoport“ elnöke.

A „Hitelrésztes Csoport“ állása:

Hitel állomány:	1899. decz. 31.	145.200 — K.
	1900. decz. 31.	246.100 — K.
Biztosítéki alap:	1899. decz. 31.	7360 — K.
	1900. decz. 31.	13.480 — K.
Tartalék alap:	1899. decz. 31.	1550.90 K.
	1900. decz. 31.	4115.09 K.

Legjobb minőségű

1900. évi termésű tisztán kezelt oberndorfi

takarmány répa mag

nagyban és kicsinyben kapható

Klein és Meisels

bérgazdaságában

Tiszadán

vasúthoz szállítva

90 koronáért

métermázsánként.

M. á. vasutak menetrendje
1900. okt. hó 1 től.

Debreczenből indul:		ó. p.	
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4 16	
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	9 01	
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12 36	
Budapest—Nagyvárad felé	este	10 27	
P.-Ladány—Nagyv. minden kedden	déli	12 —	
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	7 10	
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	3 56	
Szatmár—M.-Sziget felé	este	7 58	
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	2 56	
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	d. u.	12 17	
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	este	6 46	
Csak Szatmárig	reg.	5 22	
Miskolcz—Kassa felé	reg.	8 22	
Miskolcz—Kassa felé	este	6 58	
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u.	4 01	
	m. áll. v.-tól	5 28	
	vásártérről	5 51	
H.-Böszörmény—	m. áll. v.-tól	4 06	
B.-Sz.-Mihály felé	d. u.	4 15	
	m. áll. v.-tól	11 20	
	vásártérről	11 20	
Füzes-Abony felé m. á. v.-tól	reg.	4 42	
Füzes-Abony felé vásártérről	reg.	5 —	
Ohat-Kócs—Polgár felé m. á. v.-tól	d. u.	4 21	
Ohat-Kócs—Polgár felé vásártérről	d. u.	4 31	
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	9 35	
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4 03	
Budapestre érkezik:			
A reggel 9 ó. 01 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1 50	
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz.-v.	este	8 10	

Az este 10 ó. 27 p.-kor induló sz.-v. reg. 5 45
A d. u. 4 ó. 16 p.-kor induló gy.-v. este 9 40

Budapestről—Debreczenbe indul:

A d. e. 11 ó. 44 p.-kor érkező gy.-v. reg. 6 50
A d. u. 3 ó. 36 p.-kor érkező sz.-v. reg. 9 15
Az este 6 ó. 50 p.-kor érkező gy.-v. d. u. 1 55
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v. este 7 05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v. (P.-Ladányig gy.-v. átszállással). este 9 15

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől gy.-v. d. e. 11 41
Budapest—Nagyvárad felől d. u. 3 36
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v. este 6 26
Budapest—Nagyvárad felől éjjel 2 33
Budapest felől reg. 7 41
Kolozsvár—Nagyvárad felől reg. 5 14
M.-Sziget—Szatmár felől reg. 7 51
" " " gy.-v. d. u. 12 16
" " " " d. u. 3 55
M.-Sziget—Szatmár felől este 10 12
Csak Szatmárról este 6 45
" (gyorsv.) este 8 46
Kassa—Miskolcz felől reg. 8 07
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől déli 12 07
Kassa—Miskolcz felől este 7 53

vásártérre reg. 8 90
máv.-hoz reg. 8 17
B.-Sz.-Mihály— vásártérre este 6 26
H.-Böszörm. felől máv.-hoz este 6 35
vásártérre d. u. 3 22
máv.-hoz d. u. 3 30

Szives tudomásul!

Saját termésű, tiszta

természetes ó-borok

Szent-Anna puszta homoki szőlő telepünkről.

Literes palaczkokban:

Fehér asztali	80 fillér
Rizling	92 "
Veres asztali 98-ról	80 "
Veres Kadarka 98-ról	1.20 "
Asztali siller	70 "
Nagy burgundi siller	92 "

Palaczkokért 16 fillér letét.

Hordó számra való vételnél megfelelő engedmény.

Kaphatók a termelő

Szabó Lajos fiai cégnél

Debreczen, Tisza palota
valamint

Geréby Fülöp Utódai uraknál.

Téli kabát prémmel
8 frttól.

Flanell és selyem
blousok.

Női és leány
félpaletok.

Feltétlenül a legelőnyösebben vásárolunk

szolid és izléses

női felöltőket és

 diszitett női kalapokat

RÓZSA LAJOS

női divat termében

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Divatosan diszitett
női kalap 3 frttól.

Gyermekek köpenyek
3 frttól.

Szörme gallérok, muf-
fok és nyakcolliek.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.